

Asiasana

ASIANSANA

3/84

Toimituksen osoite :

Hatanpäänvaltatie 2 A 4

33100 Tampere 10

Painopaikka :

T:mi Tehokopiointi

Tampere 1984

ISSN 0356-0139

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestö UDK
ry:n äänenkannattaja

ks. s. 22

TOIMITTAJAT :

Marianne Ahlstén

Juha Hakala

Leena Horsma-aho (vastaava)

Auli Kaartinen

Ritva Kumpulainen

Riitta Kärki

Maarit Laskujärvi

Pertti Mattila

Liisa Neronen

Katri Pyykkö

Arja Tuuliniemi

KLARA VAPPEN

HALLITUKSEN PALSTA

EPÄTOIVOA ?

Allekirjoittanut on juuri saapunut ankaralta, perin ankaralta matkalta erääseen maamme kulttuurin keskukseseen. Kulttuuri jäi -valitettavastiko ?-retken aikana varsin vähäiselle huomiolle; ankaran rasituksen aiheutti tällä kertaa tieto vastuullisesta tehtävästä, joka minulle viikonlopun ajaksi uskottiin. Tarkoitus oli yli vuorokauden ajan huolehtia kolmesta alle kymmenvuotiaasta pojasta, ja arvatenkin oli askeleni kuten myöskin ilmeeni epäroivä heille saapuessani.

Kuinka ollakaan, pojat suhtautuivat minuun ilmeisen suopeasti heti alkuunsa, olimmehan tutut jo ennestään. Sen sijaan poikien isä, jonka olin kuvitellut suhteellisen harmittomaksi, alkoi esittää mitä ihmeellisimpiä kysymyksiä. Hän oli ilmeisesti viime tapaamisemme jälkeen ryhtynyt tarmokkaasti pohtimaan kirjastonhoitajien pitkän koulutuksen oikeutusta ja siitä oletettavasti johtanut ongelman palkankorotusvaatimusten tarpeellisuudesta. Aiheesta hän löysi tietenkin myöskin satoja pieniä ihmettelyä aiheuttavia seikoja.

Puhuin suu vaahdossa, kuumottavin poskin. Käytin koko sanaisen arkuni ja tietovarastoni - ei pahalainen riittänyt. Yritin jopa väitteitteni lomaan hymyillä suostuttelevasti tuolle miehelle, joka jostain kumman syystä on sisareni sydämen valittu. Kysymyksiä sateli niskaani, jouduin suojautumaan, mutta en perääntynyt, en tuumaakaan. Suuttumukseni nousi, ja hetken ajattelin peljästyen, että joudun käyttämään fyysisistä väkivaltaa.

Onneksi pääsin tässä vaiheessa käsiksi jo suorastaan rauhoittavalta tuntuvaan lastenkaitsejan hommaani. Vanhemmat lähtivät, mutta vielä viimeisiksi, varmasti masentamaan tarkoitteiksi sanoikseen tuo vastuullinen perheenisä lausui: "Et ole saanut minua vakuuttuneeksi yhtään mistään."

Kuinka on, lieneekö missään tahtoa, ideaa tai/ja viitseliäisyyttä ryhtyä kokoamaan pientä kirjasta aiheesta "kuinka peittoon pahimmatkin epäilijät"?

Ritton

ASIA-SANA

"Opinnot suovat lohdutusta suruun, iloa puuttenalaisille ja vaatimattomuutta niille jotka elävät yltäkylläisyydessä." Vanha herra Johannes Salisburylainen on lauseellaan osunut oikeampaan kuin pikaisella silmäyksellä saattaisi luulla.

Taas on yksi lukuvuosi loppuun ja olemme saaneet lohdutusta ainakin sikäli, että kirjastotieteen tutkintovaatimuksilla, joiden laadullisella muutoksella ei vielä kymmenen vuotta sitten ollut kuin yksi mahdollinen suunta (ylöspäin), on nykyisin jo kaksi suuntaa. Tietysti on myös mahdollista vajota uudestaan alaspäin mutta luojatms. meitä siltä varjeltoon. Vaikka huipulle on vielä pitkä matka olemme päässeet suurin piirtein kuiville. Hurskaasti voisi myös todeta, että olkaamme iloisia siitä, ettei opinnoistamme ole tehty aivan täydellistä umpiputkea. (Eihän tämä ole yhtään kaukaahaettava, eihän?)

Ilo onkin kaikkein käsittämättömin ja vaikein kohta Johanneksen lausahduksessa - suoranaista pursuavaa ja kuplivaa iloa on nykypäivän opiskelusta työläs löytää joten vanhana vaikeiden asioiden kiertäjänä jätän ilon jokaisen itsensä pohdittavaksi.

Vaatimattomuus onkin jo helpompi juttu. Velkatakaan alla pakertavat opiskelijat ovat parhaimmillaan vaatimattomuuden ihmeitä. Tosin jos elää kuukauden kaurapuurolla alkaa loppuvaiheessa ilmetä lieviä vainoharhaisuuden oireita.

Yksi tapa torjua vaatimattomuutta ja vainoharhaisuutta on loma. Se käy myös erinomaisesti stressin, kalkkeutumisen ja yleensä kaikenlaisten henkisten tilojen torjumiseen. Kesälomalla onkin parasta keskittyä mahdollisimman maallisiin ja ruumiillisiin asioihin. Kesälomat ovat myös siitä käteviä että useimmilla on silloin tilaisuus päästä eroon opiskelukavereista, joihin on talven aikana kylästynyt, ja opettajista, joihin on kroonisesti kylästynyt (olen joskus kuullut akuuteistakin tapauksista, mutta ne ovat kai harvinaisempia).

Nyt minä sen keksin (tämä on ihan totta): lomahan se on tämä iloa tuottava asia opiskelussa. Eli unohtakaa kirjastot, UDK ja tämä läpyskä jota myös lehdeksi kutsutaan ja pistäkää ranttaliksi. Nyt vaan odottamaan sitä kesää, josko se suvaitsisi ilmaantua?

Leena

UNIVERSITAS RAPPIOILLA

Yliopistot ovat auttamattomasti hunningolla. Opiskelijoille opetetaan kaikenlaisia käsittämättömiä asioita joista opettajatkään eivät mitään ymmärrä ja mikä pahinta, sekä opiskelijoiden että opettajien moraalit on hälyttävästi höltynyt. Protestanttista etiikkaa ei kunnioiteta juuri ollenkaan ja tästä seuraa yliopistoinstituution avon lasku yhteiskunnan silmissä.

Väitteet voi todistaa tarkastelemalla historiallista kehitystä. Kultaisenkeskiajan alkupuolella yliopistoja kutsuttiin nimellä STUDIUM GENERALE (yleisopinnot). Tuolloin opiskeltiin henkevästi erilaisia yleissivistäviä tieteitä ja taiteita, parannettiin maailmaa ja kohotettiin opiskelijoiden seurustelutaitoa.

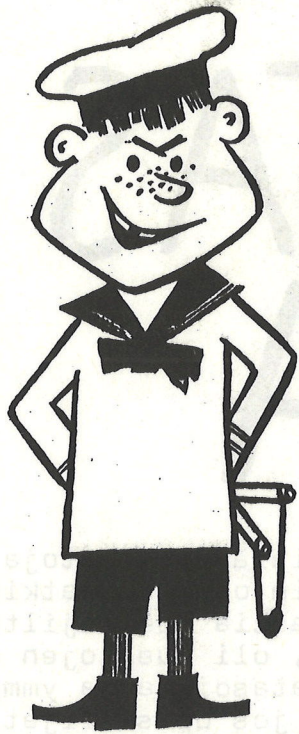
Entäs nykyisin? Me aherramme (yli)OPISTOSSA mitä kummallisen ammattiaineiden kimpussa joiden henkevyys ja taso on vähintäänkin kyseenalainen.

Professoritkin käväisevät yliopistolla milloin sattuu (yleensä tiistaisin tai keskiviikkoin) ja kiiruhtavat sitten takaisin kotipaikkakunnilleen. Kyllä nyt on niin että professoreille on asetettava läsnäolopakko, vaikka niin että laitoksella on oltava maanantaista perjantaihin klo 8.00-16.00, ja se aika on paiskittava töitä eikä saa kupata kaikissa byrokraattien kokouksissa.

Erinäisiä vuosisatoja sitten, jolloin opiskelijatkin osasivat vaatia opettajiltaan jotakin, oli luentojen oltava korkeatasoisia ja ymmärrettäviä - jos opiskelijat eivät olleet luentoon tyytyväisiä he saattoivat nostaa metelin jonka keskellä proffan ei ollut aina niin kiva olla. Jos professori sairastui eikä päässyt pitämään luentoa, hänen oli maksettava opiskelijoille rahallista korvausta, ja samoin jos professori poistui paikkakunnalta hänen täytyi usein maksaa takuurahoja paluun varmistamiseksi. Taitaisi käydä kalliiksi nykyään, mutta mitäs kuuliaiset sielut eivät olisi valmiita maksamaan tieteen puolesta.

Professoreiden holtittomuus ei ole mitään verrattuna opiskelijoiden jumalattomaan, vastuuttomaan ja moraalittomaan käytökseen.

Luennolla käydään jos muistetaan ja silloinkin vain jos ei ole rahaa mennä sen sijaan kahville tai kaljalle. Salaperäinen kopiomafia kukoistaa ja käytävillä kiertävät vaihtoehtoiset opinto-oppaat, tenttikysymysliuskat ja muut kauhistukset. Jotta jonkinlainen järjestys saataisiin aikaan, ehdotankin ihan opiskelijoiden parhaaksi seuraavia uudistuksia :

PYHÄT PYKÄLÄT

1. Luennoilla käynti muutettava pakolliseksi.
2. Kuppilat pidettävä suljettuina niinä aikoina, jolloin opetusta järjestetään.
3. Keskioluen myynti lopetettava yliopistolla.
4. Tupakointitilat poistettava.
5. Kopiokoneet hävitettävä.
6. TV-kamerat sijoitettava kaikkiin mahdollisiin paikkoihin.
7. Kaikki vähänkin mukavat nojatuolit yms. poistettava yleisistä tiloista (alalaiskottelu).
8. Kaikille yliopistolaisille kellokortti.
9. Opiskelijoiden koteihin kytkettävä yliopistolta ohjattava hälytyslaitteisto, mikä herättää jokaisen arkisin klo 6.30 ja sunnuntaisin klo 7.30.
10. Luennolla nukkumisesta 15 päiväsakkoa, yleisestä tarkkaamattomuudesta 5 päiväsakkoa.

O.G. Scifi

Tiesitkö, että...

Laitokselle on saatu Mikromikko jota kaikki voivat ihastelevien huudahduksien säestyksellä käydä laitoskirjastossa näpелöimässä (ei saa rikkoa).

Harjoittelupaikat ovat tänä keväänä yllättävän kysytyjä mutta töitä tällä nälkäpalkka-alalla rittää edelleen enemmän kuin työn tekijöitä.

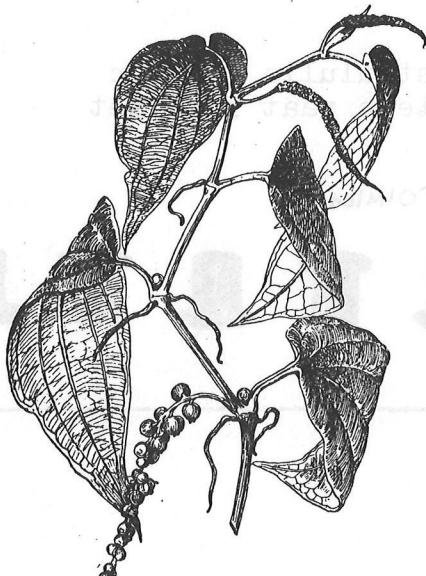
Kintulammelle lähdetään juhlimaan opiskelun loppua (?), kesän mahdollista saapumista ja muita juhlimisen arvoisia asioita la-su 5. - 6.5. Evääksi makuupussi, kumisaappaat ja iloista mieltä.

UDK-paitatilaus on lähtenyt kohti painopaikkaa. Painaminen kestää vain yhden päivän joten paitoja sopii kysellä heti pääsiäisloman jälkeen.

Kära kolleger från Åbo Akademi kunde inte komma men syksyllä yritetään tapaamista paremmalla onnella sillä kyllähän tällaisten yhteyksien luominen olisi hirmu tärkeää - on sitten työelämässäkin helpompi pitää yhteyttä kun aloitetaan jo nyt (bileitä yritetään uudestaan Domusklubilla 26.4).

Meistä Tampereen kirjastoteijijöistä on kirjoilla 173 vanhamuotoisen tutkinnon suorittajaa ja koulutusohjelmaopiskelijoita on 97. Verrattaessa uuden tutkinnon suorittavia maamme ylioppilaiden alueelliseen jakaumaan huomataan, että meillä on Vaasan, Oulun ja Pohjois-Karjalan lääneistä kotoisin olevien yliedustus. Hämeen lääni on edustettuna 20 %:lla. Lapin läänistä on jostain syystä vain yksi koulutusohjelmaopiskelija (arvatkaapa kuka?).

Laitoskokouskin oli, paikalla oli kourallinen ihmisiä jotka hieman nuivan ja pitkän keskustelun ajan yrittivät saada jotain tolkkua tutkintovaatimuksiin. Järisyttäviä muutoksia ei laitoskokouksessa enää tehty.

Maija Jussilainen ja Leena Teinilä ovat ne armoitetut, jotka suorittavat ensi kesänä opiskelijavalinnan laitoksemme osalta, siis mitä tulee Kirjastotiedettä ja informatiikkaa etsimässä - opukseen. (Pääsisiköhän sitä enää tänne opiskelemaan, valintakoekirjatkin käyvät aina vaikeammiksi...)

Syksyllä alkavan kirjastonhoitajien poikkeuskoulutuksen (TYT) tiimoilta sen verran, että nämä toukuussa valittavat onnekkaat aloittavat aherruksensa 20. elokuuta alkavalla viikolla. Nyt on selvinnyt sekin, että he suorittavat myös tiedekunnan yleisopintoja ja muodossa tai toisessa jonkinlaisen harjoittelun.

KORKEAKOULUPEDAGOGINEN PÄIVÄ

OPISKELIJAT! TÄSSÄ TODELLINEN TILAISUUS PÄÄSTÄ
OSALLISTUMAAN OPETUKSEN KEHITTÄMISEEN !!!
TULE MUKAAN NIIN EI TARVITSE NURKISSA NURISTA!

Kirjastotieteen laitos järjestää perjantaina
11.5. korkeakoulupedagogisen päivän. Tarkoi-
tuksena on opettajien ja opiskelijoiden yhteis-
voimin pohtia opetuksen integroinnin tarvetta
ja mahdollisuuksia erityisesti projektiopetuk-
sen kannalta. Eli voitaisiinko nykyisellään var-
sin pieniin osiin pirstoutunutta opetusta yhte-
näistää erillaisten projektien avulla

Päivä pidetään UKK-instituutissa klo 8-16

Ohjelma:

- 8-11 Opintojaksojen nykyiset sisällöt
Tiedonlähteet I ja II, Luettelointi I ja II,
Luokitus ja indeksointi I ja II,
Tiedon tallennus ja haku
-opettajat kertovat omien jaksojensa sisäl-
löstä
-opiskelijoiden puheenvuoro
- 11-12 Ruokailu(korkeakoulupedagoginen toimikunta
kustantaa)
- 12-14 Projektiopetuksen mahdollisuuksista opetuk-
sen integroinnissa
Eeva Manni(aikuiskasv.l.); Projektiopetuksen
periaatteista
Sosiaalipolitiikan laitoksen projektiopetuk-
sen esittelyä(aihe ja edustaja vielä auki)
- 14-14.30 Kahvitauko
- 14.30-16 Pohdintaa em opintojaksojen integroinnin
mahdollisuuksista

Ilmoittautuminen UDK:n ilmoitustaululla olevaan
listaan (ilmoittautumalla etukäteen saat ilmaiset
sapuskat).

TOIMIKKA!

I VUODEN OPISKE- LTIKOIDEN AJATUKSIA

- Mitä olet tehnyt tänään ?
kysyi Dorinda.
- "En mitään", sanoi Puuma.
"En yhtään mitään, paitsi
elänyt."
- "Oli niin ihana päivä",
sanoi Haukka, "kauneimpia
mitä olen koskaan nähnyt."
- "Oliko?" kysyi Dinah. "Meil-
lä oli niin paljon ajatel-
tavaa, että tuskin huomasim-
me, millainen päivä oli."
- "Sepä oli tyhmää", sanoi
Puuma.
- "Minusta se oli tuhmaa",
sanoi Haukka. "Ettehän te
haaskaisi ruokaa ja juomaa-
kaan, vai miten? Miksi sit-
ten haaskata kaunista ilmaa?"
- "Mutta meillä oli niin
paljon tekemistä", sanoi Di-
nah.
- "Se juuri on pahinta ihmi-
sissä", sanoi Puuma.

(Linklater, Kuussa tuulee
s. 190-199)

Vaikka oli keväinen ja aurin-
koinen aamu, hallinnon ja suun-
nittelun luennolle oli menossa
ihmisiä. Haastattelimme muu-
tampia noista onnettomista.

Sisko Kumpulainen:

- Olen Jyväskylästä ja I vuoden sivuaineilija. Pääaineeni on germaaninen filologia. Yleinen kirjallisuustiede on toisena sivuaineenani.

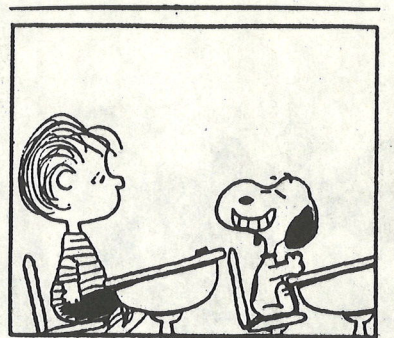
- Tämä on ollut tosi mukava vuosi. Opiskelusta ei tule mieleen mitään erityisen negatiivista. Yleisesti ottaen opiskelu on ollut mielenkiintoista ja jopa hauskaa.

- Negatiivisinta ovat olleet harjoitukset. Ensin sivuaineilijat ^{tyvät} tahdo päästä harjoituksiin ja kun pääsee niin menee varmasti vaikka kuinka monen luennon kanssa päällekkäin. Ja näihin harjoitusryhmiin on pakko mennä, jotta voisi suorittaa seuraavia opintojaksoja (tai mennä harjoittelemaan). Harjoitusten toinen huono puoli on, että sivuaineilijat kasaantuvat huonoina aikoina oleviin ryhmiin ja vieraantuvat pääaineopiskelijoista.

- UDK on poikkeuksellisen aktiivinen. Omaan varsinaiseen ainejärjestöön minulla ei ole ollut mitään kosketusta.

- Viimeisin lukemani kirja on Garcia Marquezin Pelon hetki.

- Attilan hissiä suosittelen vain hyvässä seurassa.

Lehtisen Heli on kotoisin Lappi teeäällästä ja kirjasto-tieteen pääaineopiskelija.

"Vuodessa parasta on ollut tietenkin yliopistoon pääseminen.

Opiskelu on ollut helppoa, koska kirjatenttejä on ollut vähän. Ikävintä opiskelussa on ollut se, että yleis- ja kieliopintojen suorittaminen kestää niin kauan. Kirjastotieteessä harjoitukset ovat olleet kivoja, vaikka joskus tuntee itsensä hiukan tölloksi. Laitoksella on pirteä ilmapiiri.

Viimeksi lukemani kirja on Knut Andersenin Ihmissuhderomaani. Hissi on kammottava.

Attila

Reijo Pöykiö:

- Olen Helsingistä kotoisin. Opiskelin Helsingin yliopistossa kirjallisuustiedettä, sosiologiaa, sosiaalipolitiikkaa ja teoreettista filosofiaa. Olen valmis fil.kandi. Täällä Tampereella aloitin viime syksynä ylimääräisenä.

- Yleisesti ottaen olen pitänyt täällä olevasta fiiliksestä. Se on intiimimpi kuin Helsingissä. Opiskelurakenteen vuoksi täällä joutuu enemmän tekemisiin muiden opiskelijoiden kanssa. Aikaisemmin opiskellessani muihin tutustuminen oli vaikeampaa jo senkin vuoksi, että kävin töissä samanaikaisesti.

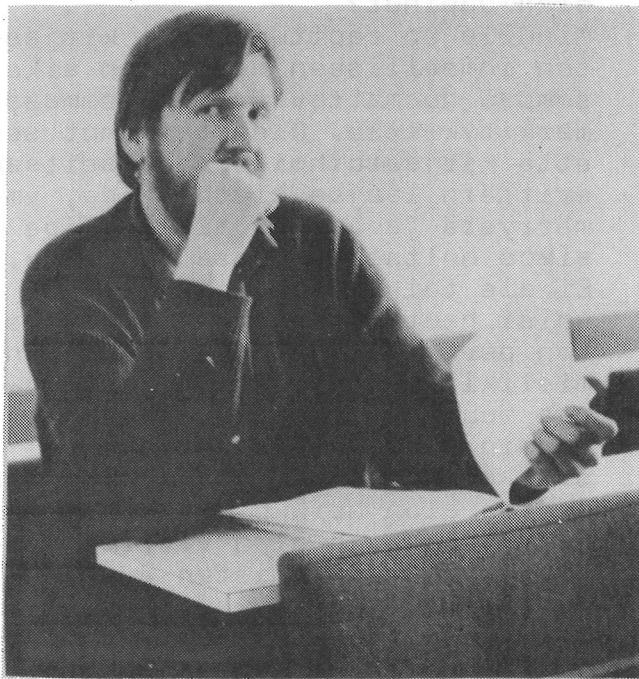
- Harjoituksista sanoisin, että ne täyttävät tehtävänsä mahdollisuuksiensa mukaan. Suppeitahan ne ovat eikä käytettävissä olevassa ajassa ehdi oppimaan mitään kovin syvällistä.

- No, negatiiviset asiat riippuvat niin paljon ihmisestä itsestään, että niitä on turha ruveta erittelemään. Tietysti, jos aikoo suorittaa tutkinnon lyhyessä ajassa on töitä todella paljon.

- UDK:sta on kyllä ylimääräisellekin iloa: opintoneuvonta on hyödyllinen.

- Jaa, viimeksi lukemani kirja oli Arthur Schnitzlerin näytelmä Piirileikki.

- Attilan hissi? Tavallinen, samanlainen kuin muutkin.

Lopuksi estimme Rossin Eijan ja Kotilaisen Hanna-Maijan luennolle menon, mikä aiheutti kovasti vastalauseita. Haastattelusta tulikin varsin lyhyt. Molemmat pitivät opintoja mielenkiintoisina. Laitoksen ilmapiiri on hyvä: opettajiin saa kontaktin ja ajatustenvaihtoa tapahtuu.

← "Opiskelu? Pääsee rutiininomaisesta työstä älylliseen ilmapiiriin..."

LISA JA KATRI

Hei! Mitäs tämä on?

Jalat on aina märkinä, pää täynnä räkää ja keuhkot on kohta pellolla ainaisesta köhimisestä. Suurin ponnistuksin pääsee aamulla (tai johonkin muuhun vuorokauden aikaan) kömmittyä sängystä ylös, ja sinne sitä taas kaatuu onnellisena päivän luentojen jälkeen. Tentit alkavat kummasti kasaantua. Tahtoo tulla vähän vaikeuksia "orientoitua" jokaiseen perusteellisesti.

Ka, kevättähän se. Ja ensimmäinen opiskeluvuosi takanapäin. Mitähän olen oppinut?

Minulle on raottunut ovi kirjaston ihmeelliseen maailmaan aikaisempaa huomattavasti laajemmassa merkityksessä. Olen tajunnut sen, että kirjastoihmiseltä vaaditaan erittäin laajaa tietopohjaa, ymmärrystä ja avaraa mieltä, jos aikoo hoitaa hommansa kunnolla. Ei ole toivoakaan siitä, että voisi hautautua jonnekin kirjaston perimmäiseen nurkkaan omien mielikirjojensa pariin ja unohtaa muu maailmanmeno. Mitä paremmin olen tämän ymmärtänyt, sitä enemmän on alkanut ottamaan päähän alan heikko arvostus ja tietämättömyys alan vaatimuksista. Tuttua on ihmisten suuri hämmästys, kun he kuulevat, että kirjastonhoitajia koulutetaan ihan oikeassa yliopistossa, eikä jollain parin kuukauden kirjekurssilla.

Olen naisinta mielestäni on kuitenkin se, että olen oppinut ehkä hieman tuntemaan itseäni ja elämään tämän vuoden aikana. Opiskelun ainoana tai edes pääasiallisena tarkoituksena ei ole ammatin hankkiminen, vaan se on sitä ih-teänsä, elämää, eikä jokin väli-vaihe, josta pitäisi päästä mahdollisimman nopeasti ohi. Systemissä on jotain vikaa, jos ainoina huolenaiheina on seuraavissa tenteissä menestyminen, ja jos kaikki vapaa-aika menee tentti-kirjojen lukemiseen. Ei opiskelua pidä niin vakavasti ottaa. Näistä opiskeluvuosista kannattaa ottaa kaikki ilo irti, ei sillä valmistumisella niin kiire ole. Kyllä sitä sitten saa pakertaa niiden kirjojen parissa eläkeikään asti. (Tiedän kyllä, että kirjatkin ovat täynnä elämää, mutta you know what I mean).

Richard Bach on kirjoittanut:

Kevättä nimassa

"Sinulla ei ole syntymäpäivää, koska olet elänyt aina; et ole koskaan syntynyt etkä koskaan kuole. Et ole niiden ihmisten lapsi, joita kutsut äidiksi ja isäksi, vaan heidän seikkailutoverinsa säteilevällä matkalla, jonka tavoitteena on olemassa olevien asioiden ymmärtäminen."

Des. Päämi

ETIIKKAA

Nykyään kuulee kyllästymiseen asti puhuttavan informaatioyhteiskunnasta. Tietoa tulee ja menee valtavia määriä ja tietoa käytetään vallan välikappaleena. Kirjastojen ja informaatiopalvelulaitosten asema on tässä monimutkaisessa tiedonhallinta ja -levittämisprosessissa keskeinen.

Tieto voi kuitenkin olla paitsi hyväksi myös pahaksi ja sitä voidaan käyttää eettisesti epäilyttäviin tarkoituksiin. Niinkin viattomalta kuulostavaa asiaa kuin kirjaston lainaustiedostoa voidaan käyttää monella tavalla.

Kuvitelkaapa mielessänne seuraavankaltaista tilannetta: kirjastolla on atk-pohjainen lainaustiedosto, jossa on tiedot lainatuista ja palautetuista kirjoista, lainaajien henkilötiedot ja tiedot siitä, mitä kukin on lainannut.

Kirjaston asiakas pidätetään epäiltynä osallisuudesta terrorismiin, aseelliseen ryöstöön tai vaikka armeijan aseiden varkauteen. Pitävien todisteiden puutteessa kutsutaan kirjastonhoitaja todistamaan oikeuteen, että epäilty on lainannut kirjastosta erilaisia aseita koskevia kirjoja.

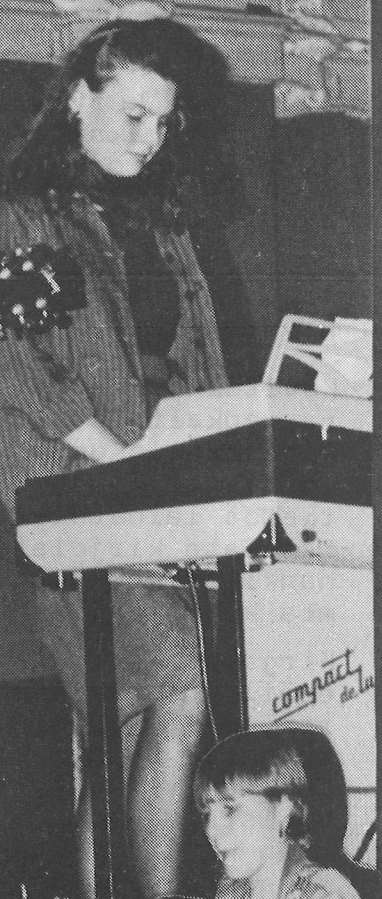
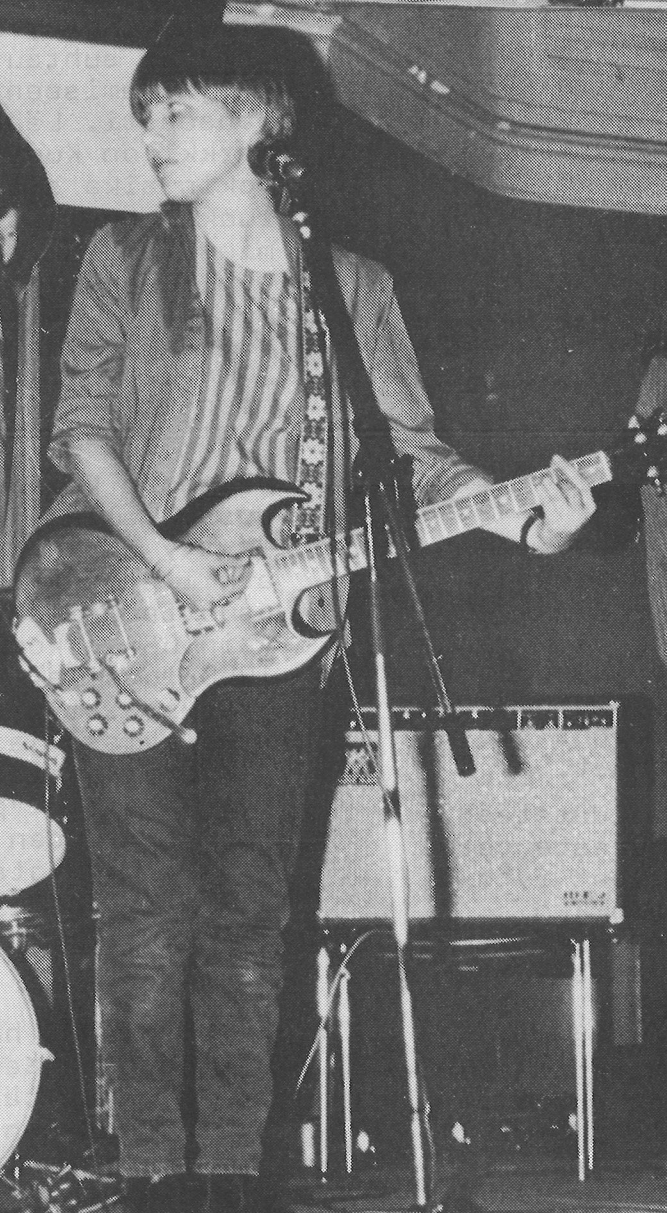
Ollennaista ei ole, johtaako kirjastonhoitajan todistus mihinkään vaan yleensä se, että hän kertoo julkisuudessa mitä asiakas on lainannut. Tarina saattaa kuulostaa epäuskottavalta tai Suomen oloihin sopimattomalta, mutta toisasiassa vastaavanlaisia tapauksia on esiintynyt muo-
dossa tai toisessa kautta historian.

Englannissa on viime vuosina yritetty selvittää huumausaineriikoksista epäiltyjen kirjallainoja, mutta kirjastoväki on suhtautunut tietojen paljastamiseen oikeutetun penseästi. Läheisempi esimerkki on Kuopiosta, jossa jokin aika sitten syytettiin ruoka-aineita myrkyttäneitä miestä murhayrityksistä. Syylliseksi paljastunutta miestä vastaan oli todistamassa myös kirjastonhoitaja, joka kertoi miehen lainanneen kemiallisia aineita käsittelevää kirjallisuutta.

Vähemmän kärjistetyssä muodossa tällaisia esimerkkejä löytyy paljonkin, ilman että atk:lla on sen kummemmin osuutta asiaan. Mieleen tulee vain USA:n kommunistivainot 1950-luvulla, ja yleensä erityisesti pienissä, sisä-
lämpiävissä ja aatteellisesti integroituneissa yhteisöissä kaikenlaisen "poikkeavan" kirjallisuuden lukeminen herättää huomiota.

Kuten olemme havainneet, kirjastonhoitajaa voidaan käyttää hyväksi tällaisissa asioissa "yleisen edun nimissä". Herää kuitenkin kysymys, mikä on loppujen lopuksi yleinen etu ja onko hyväksyttävää käyttää kirjastotiedostoja orwellilaisen "kyttäysjärjestelmän" tukemiseen. Eihän kirjastonhoitaja ole ihmisten moraalin vartija eikä poliisin etäispäätä. Miettikääpä.

VAJAA VIEHÄTYS

PORNOLAULU

PIDOT

UDK:n JA INTERAKTION

BILEET

YO-TALOLLA 27.3.

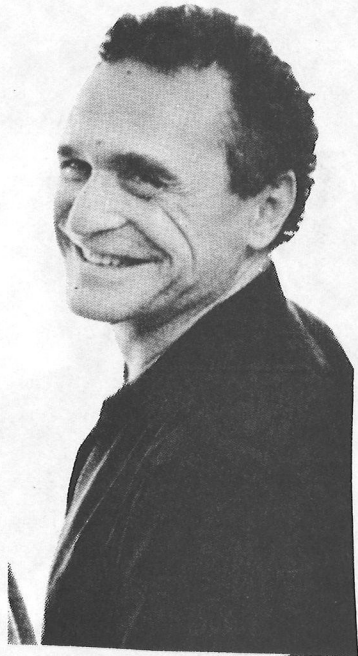
PAIKALLA 98

LIPUN OSTANUTTA.

ÄLKÄÄN TÄTÄ

UNOHTAKO!

- Uusi luentosarja, joka alkaa syksyllä

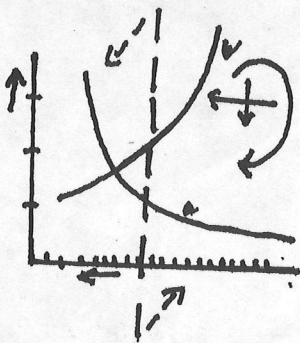

Tässä Björn Plastikborg hymyilee meille kaikille. Varmaankin toivotamme hänet tervetulleeksi.

Tutkintovaatimusten uudistus on tuonut syventäviin opintoihin mielenkiintoisen luentosarjan, 1 ov, jota suosittelemme kaikille erityisesti johtaviin kirjastovirkoihin suuntautuville.

Tämän luentosarjan, 1 ov, "Muovitus informaatioyhteiskunnan metodisena dilemmana" pitää vierailevana luennoitsijana alan huippututkija, alempi assistentti Björn Plastikborg.

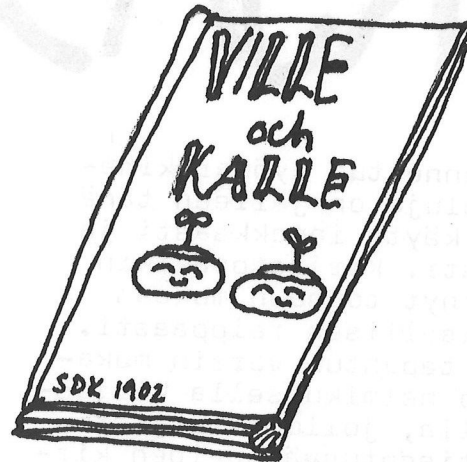
Hän on ystävällisesti luovuttanut meille syksyllä alkavan luentosarjansa, 1 ov, rungon:

kovattuna
Björnin metodin avulla
(yhteinkertaistettuna)
muovitusteorian yleis-
historiallinen kehitys

1. Johdatus muovituksen perusteisiin
2. Muovien kvantitatiiviset ominaisuudet
3. Muovituksen suorittaja ja hänen viitekehöksensä
4. Muovin leikkaus ja asettelu
5. Ilmakupla - piikki muovittajan lihassa
6. Relevantti spekulatio plastikoliterologian loogisempiirissä käytännössä
7. Kvantitatiiviset ongelmanasettelut ja loppusanat
+ harj. 56 h
+ yleinen kirjallisuustentti:
P.J Poscett: Airbubbles in plastification;
Olga Teflonova & I. Kelmunov: Sozialistja Plastifikatzja;
Björn Plastikborg: Mitt Väg
(UDK:n julkaisusarja 15-21)

Björn P. on aina ollut erittäin kiinnostunut ilmakuplien poistamisesta (luentorungon kohta no: 5) juurimuovitetuista kirjoista. Tämä ihailtava mies on pyhittänyt koko elämänsä muovitukselle. Hänen kiinnostuksensa asiaan syttyi, kun hän näki äitinsä, joka oli Boråsin kimnaasin sivutoimisena kirjastonhoitajan vuosina 1949-1950, muovittavan kirjaa nimeltä "Belle och Kalle i Zoo". Pikku Björnin, joka oli tuolloin 15 ja pahimmassa puberteettiässä, kauhuksi kirjan takakanteen jäi törkeitä ilmakuplia. Niiden hän myöhemmin ymmärsi johtuvan muovin laadun ja yleisen teorian puutteista ja näiden kahden perustavanlaatuisesta epäkombinaatiosta.

Historiallinen todistusaineisto: Ville och Kalle i Zoo. Ilmakuplat ovat sijoittuneet takakanteen.

Tässä Björn näin 7 vuotta sitten Liechtensteinin yleisessä muovituskokouksessa. Hänen innoittanut esintymisensä sai pisimmät aplodit koko konferenssissa.

Björn on kohdannut paljon vastustusta uransa varrella Ruotsissa. Hänen oma kommenttinsa asiattomiin ja epäkehittäviin provokaatioihin on seuraava:

"On luonnollista, kun tavoitteena on päästä mielivaltaisesta muovituskäytännöstä analyttissynteettisiin ongelma-asetteluin muovituksen periaatesääntöön, kohtaa asiattomuuksia. Minun elämäntyöhöni kohdistuvan kritiikin sanoisin olevan transsendentaalihermeneuttista spekulaatiota."

Tämän vahvan ja rohkean mielipiteen ilmaisun jälkeen toivottamme kaikki muovituksen teoriasta kiinnostuneet syksyn repäisevälle jymykurssille.

For you
Björn P. Handberg

Björnin nimimari kaikille K&J opiskelijoille.

Tubla

KIRJASTOLAKKO

Kuten tunnettua työmarkkina-
neuvotteluja on jälleen tänä
keväänä käyty innokkaasti ja
kiihkeästi. Kirjastoväkikin
on lähtenyt touhuun mukaan
poikkeuksellisen reippaasti.
Aloitukset tapahtui varsin muka-
vasti jo helmikuuisella kirjas-
toviikolla, jolloin kirjasto-
jen ja tiedotusvälineiden kir-
jastopropaganda oli kiitettä-
vän vilkasta.

Meidän ei ole hyvä olla – vai onko?

Tuntuu siltä, että päättäjät-
kin ovat vihdoinkin huomanneet
alamme heikon palkkauksen
(sitä ei kai voi vaatia että
he ymmärtäväisivät kirjasto-
toiminnan merkityksen ja sen,
miksi kirjastonhoitajien täy-
tyy opiskella oikein yliopis-
tossa?) – mutta entä sitten?
Ymmärtäviä kannanottoja olem-
me saaneet mutta rahakukka-
roiden nyörit ovat varsin
tiukalla. Tätä kirjoitettaes-
sa kirjastonhoitajat ovatkin
menossa lakkoon tukeakseen
lähinnä 900 markan tasokoro-
tusvaatimusta kirjastonhoita-
jan peruspalkkaan. Lakko
koskisi toteutuessaan 600 kir-
jastonhoitajaa 34 paikkakunnal-
la.

Lakko on sana joka saa ihmi-
sissä aikaan mitä erilaisempia
mielleyhtymiä ja käsityksiä.
Kirjastoihmiset eivät ole täs-
sä suhteessa minkälaisia
poikkeuksia. Ajatus lakosta on
useimmille kai melko vieras ja
outo, mikä johtuu ehkä paljolti
yleisen "työtaistelutradition"
olemattomuudesta.

Olisi syytä päästä eroon vanha-
kantaisesta ajattelusta, jonka
mukaan lakko on jotain varsin
sopimatonta ja vaarallistakin
toimintaa, jollaiseen kirjasto-
ihmiset eivät voi ryhtyä. Tämä
ei toki tarkoita sitä, että
lakkoon pitäisi mennä noin
vain, ilman perustellun vakavaa
syytä ja kunnollista lakko-
organisaatiota.

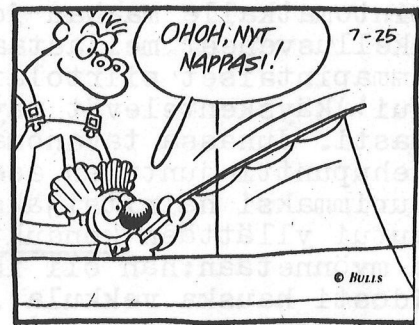
Kirjastolakko pitää sisällään
paitsi ajatuksellisia myös
käytännöllisiä ongelmia. En-
sinnäkin on muistettava pitää
erillään tieteelliset ja ylei-
set kirjastot. Tieteellisten
kirjastojen lakko olisi toteu-
tuessaan varmasti tehokkaampi
vaikutuskeino, mutta tässä
pitäydyn lähinnä yleisten kir-
jastojen puoleen.

EN HALUAISI AR-
VOSTELLA, REIS-
KA, MUTTA OLET
AIKA LÄHELLÄ
KAPINOIMISTA
ILMAN SYYTÄ.

Kirjastojen sisällä aiheuttaa ongelmia se, että osa kirjaston hoitajista kuuluu Akavaan ja osa TVK:hon ja amanuenssien, apulaisten ja vahtimestarien liitot jakaantuvat vielä kirjavammin. Näin ollen on lähes mahdotonta saada koko kirjaston väkeä yhtä aikaa lakkoon. Suurempi vaikeus on kuitenkin se, että kun osa on lakossa muilla saattaa olla kiusaus ja taipumus tehdä lakossa olevien töitä. Tällaista velvollisuutta ei käsitykseni mukaan kuitenkaan ole, ja lakon onnistumisen kannalta on tietysti välttämätöntä ettei lakkolaisten töitä tehdä.

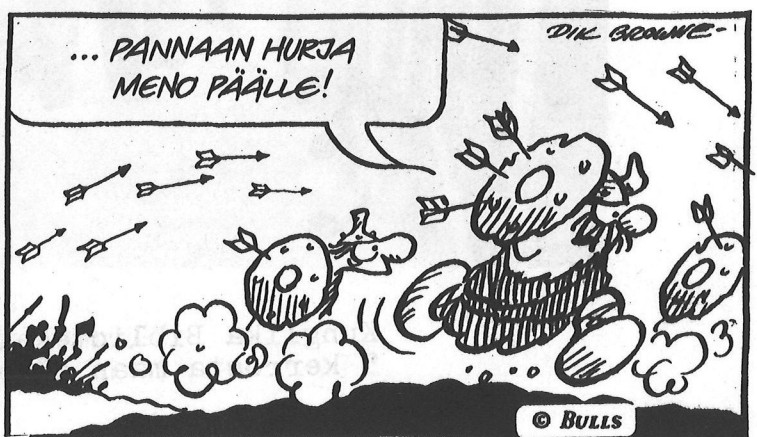
Viime vuonna olimme yhteisenä rintamana Akavan muiden alipalkkattujen kanssa, mutta ainakin suurimman huomion saivat osakseen farmaseutit. Tänä vuonna olemme samassa "putkessa" mm. lääkäreiden kanssa, mutta mikäli oikein hassusti käy, saattavat lääkärit suurella vaikutusvallallaan saada puolelleen valtiovallan jäljellä olevan myötämielisyyden ja rahavarat, ilman että muut Akavan lakkolaiset siitä juuri hyötyvät.

Vaikeutta on riittämiin myös siinä, että Kirjastonhoitajaliitto on varsin pieni liitto (n. 1200 jäsentä), jolla ei ole rahaa eikä vaikutusvaltaa juuri ollenkaan. Suuret kansalaisjoukot eivät helposti huomaa kirjastonhoitajien lakkoa eikä kenenkään ruumiillinen hyvinvointi (paitsi kirjastoihmisten) ole ainakaan välittömästi riippuvainen siitä, ovatko kirjastot kiinni vai ei. Tässä tilanteessa on selvää, ettei kirjastonhoitajien kannata mennä lakkoon yksinään.

Joku viisason joskus todennut, että elämä on vaikeata. Näinhän asia on mutta varmaa on ainakin se, että toivomista ja aktiivista ponnistelua hyvän asian puolesta ei kannata koskaan lopettaa. Kai me kirjastoihmisetkin olemme viimein huomanneet, että pelkällä pyhällä hengellä ei elä kovin pitkään.

L. H.

© 1962 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

”KUNGLIKA BIBLIOTEKET EI OLISI MITÄÄN ILMAN SUOMALAISIA”

~...~

MITÄKÖ TUO LAUSE MERKITSEE
YNNÄ MUITA VINHOJA(?) ASIOITA
SELVINNEE TÄSTÄ UDK:N RUOTSIN-
MATKAN MUISTELOSTA. NIINHÄN?

Läjä (r)ujoja kirjasto-
oppilaita pakkautui legendaari-
seen laiva-pikajunaan torstaina
22.3. Tarkoitus oli terhentää
opintomatkalle maahan jossa
sukellusveneet mellastaa ja
tummapintaisten siirtolaisten
(hui!)käyskentelevät täysin va-
paasti. Junassa tavanomaisten
liehupuntti-junttien asemasta
suurimmaksi häiritsijäksi osoit-
tautui yllättäen konduktööri (mut-
ta myönnetään: hän oli ihan
aidosti hauska vekkula). Kon-
duktöörin-aivan totta!- vielä
laivarannassakin ahdistellessa
talsimme Silja Linen valkoiseen
paattiin. Yleensähan suomalaiset

ajavat itsensä laivan halvalla
viinalla horteis-turteiseen ti-
laan. Horteissa ja turtoja olimme
(varsinkin paluumatkalla) myös
me, mutta se johtui lähinnä unen-
puutteesta kanssamatkustajien ja
jäiden rymistyksen seassa; eta-
nolinkin suhteen opintomatkamme
ryhmäkuri piti hyvin.

TUKHOLMA

Päinvastaisista väitteistä
huolimatta ruotsalainen vauraus
pistää (yhä) silmiin Tukholman
katukuvassa; tässäpä ensimmäinen
mielikuvani Gärdetin satamassa.
Ensikertalaiset taivastelivat
metron mittoja meidän suunnates-
samme kohti keskikaupunkia ja
siellä odottavaa Kunglika Biblio-
teketia. Mm. suurehkon ihanteeni
(uniominaiset kohahtavat?) August
Strindbergin työpaikkana tunnettu

Kunglika Biblioteket: "Täällä on kylläkin
5 kerrosta maan alla."

Kuninkaallinen Kirjasto löytyi aamuostosten jälkeen pyökkipuiston keskeltä aivan ydinkaupungista.

Vanhan -ja tarkoitan VANHAN-rakennuksen ala-aulassa meidät otti vastaan 30 vuotta talossa työstänyt suomalaissyntyinen Maritta Liesi-Westerstrand. Tämä vanhahtavan kulturelli(?) rouva esitelmöi meille hieman unehtuneella äidinkielellään. Nykyisiin tiloihinsa KB, Ruotsin kansalliskirjasto siirtyi kuninkaalinnaasta vuonna 1878. Kansallisbibliografia siis tehdään KB:ssä, joten kirjasto ei ole kovin asiakaspalveluun suuntautunut: käyttöoikeus on

vain laudatur-opiskelijoilla ja siitä ylöspäin isommilla herroilla. Tietynlainen kirjoittajassa vierastusta aiheuttava eliitti-ilmapiiri oli KB:ssä havaittavissa, tosin vuosikatojen aikana näitten kokoelmien mukaan kertyneet myytit ja tarinat jaksoivat kiinnostaa. Saimme nähdä mm. maailman suurimman kirjan, ns. Pirunraamatun (joka on suurikokoinen normaali raamattu, sillä ei ole siis mitään tekoa Mustan Raamatun kanssa, vaikka vertahtävä piru kannessa irvaileekin).

Lukusali, jossa Aukusti Strindberg sytytti tuoleista kokon

Samoin August-suosikkini edesottamuksista juttua riitti, mm. äärimmäisen arvokkaassa, suoje-lukohteeksi julistetussa luku-salissa oli Strindberg kerran jatkanut yksityisjuhliaan siihen asti, että lukusalin tuoleista päädyttiin tekemään kokko salin puulattialle. Khöm - hieman pakkasi huvittamaan, kun selkeän konservatiivi oppaamme Strindberg-pystin juurella ylpeänä kertoi taiteilijan töppäilyistä. Niin se käy: kuolemansa jälkeen ek-sentrikko-kirjailijat saavat anteeksi.

Mielenkiintoisen esimerkin suomalaissiirtolaisten (heikoista?) työmahdollisuuksista Maritta myös kertoi. Nimittäin : ilmeisen kor-keassa asemassa olevan Marittan ja myös meitä opastaneen Leena Kuisman lisäksi itse pääpomo, kaikkein ylimmäinen johtaja on Harri Järvi, vaasalaissyntyinen herrasmies.

Kungliga B:n jälkeen oli tieteen annettava periksi opintomatkan pakollisille lieveilmiöille. Ostoksille. Mutta, nyt on kehu paikka - runsaasti naisseurassa ostoksia tehnyt kirjoittaja (ks. MA:n käsiala-analyysi) joutuu antamaan totaalisen tunnustuksen Pyykön Katrille, tämä nimittäin sukeutui kenkien ostosta kolmessa minuutissa. Kuten tavataan sanoa: tämä tapaus jäi lähtemättömästi mieleeni.

Vapaamuotoisten kuvioiden jälkeen oli vuorossa yliopiston kirjasto Pohjois-Tukholmassa. Ja, kuten huhupuheet tiesivät kertoa, oli 1983 valmistunut kirjasto tietynlainen taiteen riemuvoitto. Kirjasto oli todellakin laivan mallinen, savupiiput ja kaikki oli tehty rekvisiitaksi. Ruotsalaiset-han ovat vanhaa merenkävijäkansaa, joten ehkä moinen on ihan paikallaan. Sisällä kirjastossa säännöt olivat kovat: päällysvaatteet oli ehdottomasti jätettävä narikkaan.

KB:n ahtaiden käytävienjälkeen yliopiston kirjasto oli miellyttävä ja rauhoittava kauniine puupintoineen - jotkut olivat nukah-taa aulan laiskanlinna-tuoleihin. Ollaan kirjaston ulkoasusta mitä mieltä tahansa, sisältäpäin se näytti hyvin suunnitellulta ja

toimivalta. Muutenkin kampus oli melkoisen luksusmallinen, esim. ruokalassa tarjoiltiin lohiforellia lähes Attilan hinnoin.

Yleisesti ruotsalaisten ja suomalaisten kirjastojen erot näyttäsivät olevan seuraavansuuntaisia: suurempien määrärahojen vuoksi ruotsalaisia kirjastoja on pystytty ehkä kehittämään monipuolisempaan suuntaan kuin meillä. Esim. AV-aineiston ja erilaisten näyttelyjen määrä tuntuisi olevan suurempi kuin meillä. Kenties Ruotsin kirjastot ovat mainosmiehiä palkkaamalla hoitaneet myös ns. kirjasto-propagandan tehokkaammin kuin me, tuollainen sormituntuma kirjoittajalle jäi.

Useita kokemuksia rikkaampina ja kukin satoja kruunuja köyhempinä

seilasimme jälleen valkoisella paatilla Turkuun, jossa eikö vain se sama konduktööri taas odotti virnuillen satamajunassaan (paranoiaa!). Vaan olipa taas mukava palata Tampereelle, kotiutumista romantisoidakseen sitä alkoi heti himota pötkälettä Mustaa Makkaraa.

P. M.

His master's voice. part 3.

Paikalleni jähmettyneenä katsoin miten mies riisti kirjan käsistäni ja lähti juoksemaan kohti rappusia. Silloin säpsähdin hereille: tässä minä seisoin ajattelemassa maailmaa jossa ihmisiä voi yliviivata kuin joitakin jatkokertomuksen henkilöitä. Ja sillä välin arvokas kirja varastetaan suoraan käsistäni. Se ei saanut tapahtua. Kirjastonhoitaja sisimmässäni ei epäröinyt hetkeäkään ja niin ryntäsin ylös rappusia ja ulos helmikuiseen räntästeeseen.

Näin miehen kävelevän rauhallisesti kätua poispäin. Taivoitin hänet poliisiaseman kohdalla.

- "Seis!" huusin, "palauttaa kirja takaisin! Antakaa se minulle. Tai ilmoitan poliisille."
Mies kääntyi. "Mikäpä siinä", hän virkkoi ja avasi poliisiaseman ulko-oven. "Olkaa hyvä."

Astuimme sisään ja kävelimme pitkin käytävää. Mies koputti eräälle ovelle. Huoneessa istui James Cagney'n näköinen poliisi. Hän nosti katseensa papereista hämmästyneen näköisenä.

- "Tahtoisin tehdä ilmoituksen tästä miehestä...", aloitin.
- "Hetkinen vain", keskeytti poliisi ja katsoi miestä kysyvän näköisenä. Tämä kumartui pöydän yli ja miehet kuiskailivat hetken. Sitten cagneykasvoinen painoi pöydällä olevaa nappia ja sisään astui nuorempi poliisi. Hän viittoi minua seuraamaan ja niin kävelin taas pitkin pitkää, kaikuvaa käytävää. Hän avasi yhden ovista ja viittoi minua käymään sisään. Kun astuin huoneeseen hän sulki oven takanani ja lukitsi sen ulkopuolelta.

- Kuulkaa, tämä on nyt jokin väärinkäsitys, minä olen kirjastonhoitaja ja ...
- "Niin niin, ja minä olen Volvo-Markkanen", vastasi poliisi oven takaa. "Rauhoittukaahan nyt hetkiseksi." Ja sitten kuulin vain etääntyvien askeleiden äänen.

Virkavallan lannistamana istuin tuolille muuten tyhjäan huoneeseen. Mitähän AK ja JK tästä sanoisivat? Minusta ei ole mihinkään. Taidan kiivetä Kaarinan tammeen paastoamaan.

Ikuisuudelta tuntuneen ajan kuluttua avain kääntyi oven lukossa ja ovi aukeni. "No niin, neiti on vapaa lähtemään."

Väsyneenä ja nälkäisenä laahustin ulko-ovea kohti. Erään oven kohdalla kuulin tutun nimen.

"Mestari Virran huvilalla?" kuulin cagneykasvoisen sanovan. "Tänään yhdeksältä, hyvä on."

Minua ei enää liikuttanut Mestari Virta. Olin epäonnistunut kirjastonhoitaja. Soittaisin kirjastoon että olen sairas ja menisin nukkumaan.

Mestari Virta...huvila...
huvila...kello yhdeksän...
huvilalla...
Hätkähdin hereille unestani.
Tänään huvilassa! Kello oli kahdeksan. Ehtisin vielä. Mitä sitten tapahtuisikin huvilalla, minä olisin siellä myös.

Hetkeä myöhemmin seisoin huvilan ulkopuolella. Se oli suuri, pimeä rakennus, vain yläkerrassa oli valaistu ikkuna. Rohkeasti astuin sisään huvilaan. Olin hämärässä isossa eteisessä. Kurkistin lähimpään huoneeseen. Keskellä salia oli pöytä

jolla paloi kynttilä. Seinalla oli iso muotokuva pienestä miehestä ison kirjoituspöydän ääressä. Varmaankin Mestari Virta.

Silloin kuulin askelia portaista. Huoneessa oli verhot vedetty ikkunoiden eteen. Juoksin verhon taakse ikkunalaudalle piiloon. Huoneeseen astui kuusi miestä. Tunnistin hankalan kirjastoasiakkaan ja cagneykasvoisen poliisin. Viimeisenä huoneeseen tuli kumara, mustiin pukeutunut vanha nainen. He asettuivat pöydän ympärille. Oli aivan hiljaista. Pidätin hengitystäni ja kurkistelin verhojen raosta.

Olimme aivan hiljaa. Yhtäkkiä nainen alkoi tärinä ja vaipista. Hän ojensi molemmat kätensä vieressään istuville miehille. Ankarat puistatukset ravisuttivat naisen ruumista. Sitten hän vaipui pöytää vasten.

"Mestari Virta", hän sanoi kirkkaalla, heleällä äänellä. "Mestari Virta, puhukaa meille. Puhukaa meille." Outo vihertävä valo alkoi hehkua meedion yläpuolella. Kynttilän liekki lepatti hetken ja sammui. Sitten kuului kuin kaukaa miehen ääni:

- "Olen täällä. Olen täällä. Olen tullut tänne."

- Mestari Virta, onko ... millaista siellä on ... aloitti yksi miehistä käheällä äänellä, mutta cagneykasvoinen keskeytti hänet tyylysti.

- Mestari Virta, meillä on kartta, meillä on kaikki valmista, olemme paikallistaneet... alueen. Mutta ... se on kirjaston alla. Hiljaisuus. Vihreä valo hehkui pöydän yläpuolella. Sitten kuului ääni: "Sitten räjäyttäkää kirjasto." Miehet katsoivat toisiinsa ja nyökkäilivät.

- "Hyvä on, Mestari Virta." sanoi eräs heistä. "Me teemme sen. Kiitos, Mestari Virta."

Valo leijaili meedion yllä, heikkeni sitten mutta voimistui vielä kerran. Ääni kuului jo kuin kauempaa.

- "Verhon takana ... teitä vakoillaan. Voi pilata suunnitelman. Päätyikkunan ... verhon ... takana ..."

Ääni hiljeni ja valo katosi. Meedio alkoi hiljalleen herätä, mutta miehet eivät kiinnittäneet häneen enää huomiota. Raivokkaasti huudahdellen he syöksyivät kohti verhoa jonka takana istuin kauhusta vapisten.

Jatkuu ...

UUDENLAINEN KAUHU PIILEE HISSIKUILUN VARJOISSA...
 LUOJAN TÄHDEN, MENE PORTAITA...
HISSI

KAUHUA! KAUHUA!
ARVAA KENEN KÄSI VAANII
ATTILAN HISSISSÄ?

- A. VAHTIMESTARI AHosen
- B. ANTTI ESKOLAN
- C. JUHA HAKALAN
- D. MARJATTA OKON
- E. CIA:N
- F. FRANKENSTEININ HIRVIÖN

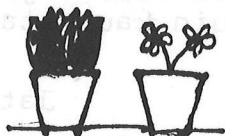
JOS KEKSIT VASTAUKSEN
ÄLÄ TULE KERTOMAAN SITÄ MEILLE.
ME KÄYTÄMME JOKA TAPAUKSES-
SA PORTAITA!

Tyhmä juttu grafologiasta

Maailmanmainetta niittänyt takahuhtilainen grafologi Armas V. Pusander vieraili yllättäen Asiassanan toimituksessa ja analysoi aivan leikkimielellä tosissaan toimittajiemme käsialat. Pusanderin

bravuuuri on - kuten tiedämme - henkilön oivallisen tarkka kuvaaminen pelkän nimikirjoituksen pohjalta. Yleisen mielenkiinnon vuoksi ja julkisuutta kaihtamatta julkaisemme nyt Pusanderin analyysit lyhentämättöminä.

Auli Kaartinen

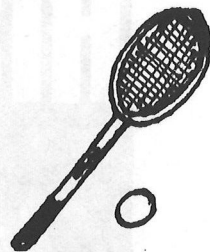
Auli Kaartinen

"Tyypillinen äitihahmo, avarasydäminen ja kotona viihtyvä. Välittää tuskin yhteiskunnallisista asioista ja kunnallisvaaleissakin äänestää samaa henkilöä kuin miehensä. Seuraa valppaasti naistenlehtiä ja pitää viherkasveista, jotka todella kukoistavatkin hänen hoidossaan."

Juha Hakala

"Selvästi sporttinen tyyppi, jokin jäljestä voi havaita ylipursuavan fyysisen voiman. Tämä henkilö ei mamoi sisätiloissa, vaan liikkuu tauotta ulkosalla: hölkkää, pelaa futista, jääkiekkoa ja tennistä. Henkilöllä näyttää olevan mahdollisuuksia vaikka tenniksen Suomen mestariksi. Älylliset harrastuksetkaan eivät hänelle ole outoja, sillä hän lukee joka aamu kahta sanomalehteä (urheilusivut) ja katsoo tv:stä Englannin liigan (ei edes tekstitystä suomeksi)."

Juha Hakala

Katri Pyykkö

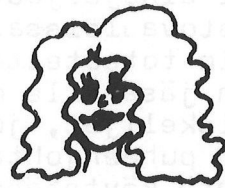
Katri Pyykkö

"Kyseinen henkilö on syrjäänvetäytyvä ja hiljainen mietiskelijä, jota miellyttävät enemmänkin elämän pehmeät arvot kuin juhlinta ja huvitukset. Opiskeluun tämä henkilö syventyy tinkimättömän tosissaan. Käsialanäyte todistaa myös suuresta taiteellisesta lahjakkuudesta, erityisesti yksinlaulu ja saksofoninsoitto tulevat kysymykseen. Henkilö on kaiken kukkuraksi tunteellinen ja lapsirakas."

Leena Horsma-aho

"Harvinaislaatuista naistyyppiä: sekä kaunis että äärettömän älykäs. Henkilön äly on monipuolisesti kehittynyt ja hänen mahdollisuutensa ovat rajattomat; tulevan ammattinsa hän voi valita joko kauneuden maailmasta tai vaikkapa arkeologian alalta. Tästä naisesta tullaan vielä kuulemaan - ettei vain olisi maamme ensimmäinen naispresidentti?"

Leena Horsma-aho

Pertti Mattila

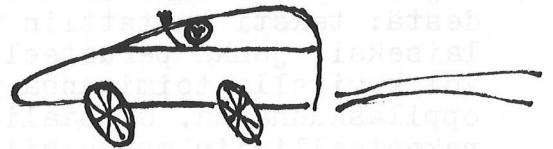
Pertti Mattila

"Tässä meillä on kirjastotieteen tutkimuksen tulevaisuuden nimi. Kyseinen henkilö on suorastaan ilmiömäinen tiedemieslahjakkuus ja kaiken lisäksi aikamoinen naistenmies. Hänelle tiede on kuitenkin tärkeämpi kuin naiset ja todennäköisesti hän tuleekin avioitumaan sangen kypsässä iässä. Henkilöllä on mitä ilmeisimmin vaaleat, aaltoilevat hiukset ja ruskeat silmät."

Arja Tuuliniemi

"Vau, mikä vauhtimimmi! Tämä tyyppi harrastaa kaikkea epätavallista, laskuvarjohyppelyä ja syvänmerensukellusta esimerkiksi. Hän pitää selvästi myös roaddracingistä ja formula-autoilusta ja hänen suosikkinsa on Keke Rosberg. Käsialanäyte kertoo myös henkilön itsenäisyydestä ja jääräpäisyydestä, josta ei puutu maanisiakaan piirteitä."

Arja Tuuliniemi

Marianne Ahlstén

Marianne Ahlstén

"Tämä henkilö yrittää olla fiksumpi kuin onkaan, mutta on joka tapauksessa huomattavan fiksu. Hänellä tulee olemaan elämässään suuria vaikeuksia, mikäli hän aikoo jatkossakin kirjoittaa yhtä hölmöjä juttuja kuin tämä. Henkilön ansioksi on kuitenkin sanottava, että hän on pohjimmiltaan hyväsydäminen ja vähän hupsu."

Karnevaalit

"Tieto TAMY:stä kulkemaan - opiskelijan ääni kuuluviin" oli ainejärjestöjen ehdokkaiden vaalilause viime edustajistovaaleissa. Lausahdus ei näytä kuitenkaan olevan niin vain toteutettavissa. Tieto ei aina kulje edes edustajiston jäsenille muista opiskelijoista puhumattakaan. Ne opiskelijat, joiden ääni kuuluu, ovat etupäässä hallituksen puheenjohtaja sekä muutamat sihteeri. Kun lisäksi ääntä käytetään kaikkein eniten riitelyyn, koko edustajistossa olemisen mielekkyys alkaa epäilyttää.

Pieni ihmetyksen poikanen hiipi mieleen jo ennen ensimmäistä edustajiston kokousta, kun ainejärjestö- ja vaihtoehtoihmiset kokoontuivat tekemään ryhmän linjapäätöksiä. Kokouksessa jaettiin moniste, jonka otsikko kuului: "Mäkisen - Järvisen ohjelmaluonnos". Kuka Mäkinen? Kuka Järvinen? Tamyn edustajiston vai maailmanhallituksen ohjelma?

Myöhemmin kävi ilmi, että kyseiset edustajistoryhmämme politiikan linjain vetäjät ovat se Mäkinen, joka meni Tamyn hallitukseen ja se Järvinen, joka on tätä nykyä Tamyn projektisihteeri. Edustajistoon he eivät kuuluneet ennen nykyisiääkään vakanssejaan.

Onneksi Mäkisen ja Järvisen ohjelmaluonnos ei mennyt edustajistoryhmässämme ihan täydestä: teksti muutettiin sellaiseksi, jonka perusteella voi kuvitella toimivansa ylioppilaskunnassa. Globaaliin rakenteellisiin muutoksiin pyrkimisen katsottiin hiukan menevän Tamyn toimivallan ulkopuolelle.

EIKS OO MAHTAVA SHOW

Piukat paikat jää takuulla koomisuudessa kakkoseksi sille edustajiston kokoukselle, jossa muodostettiin hallitus ja valittiin edustajiston puheenjohtajat. Tätä kirjoitusta ei kuitenkaan ole tarkoitettu hupailuksi, joten kokouksen kuvaus saa tällä kertaa jäädä.

Kannattaa kuitenkin mainita muuan yksityiskohta, joka ennusti sitä, mitä Tamyssa myöhemmin tuleman piti. Kun hallituksen varapuheenjohtajaksi ehdotettu Kati Räisänen-Sonderman esitteli itsensä ja kertoi edustavansa naisliikettä, joku erityisen korreksti edustajistolainen katsoi asiakseen kommentoida. Jostain kuului: YÄK.

Joka tapauksessa Kati meni hallitukseen. Toisin kävi vaihtoehtoliikkeitä edustavalle Katja Sollalle, jonka edustajistoryhmämme oli valinnut yhdeksi ryhmän edustajaksi hallituksessa. Nimittäin Ari Rannisto, entisen ja nykyisen hallituksen puheenjohtaja ja nykyisen hallituksen muodostaja, halusi ehdottomasti hallitukseen Markku Mäkisen. Ja kun joku piti Mäkisen tieltä puodottaa pois, puolen minuutin miettimisen jälkeen päätettiin jättää Katja Solla odottelemaan parempia aikoja.

YKSI JOS JÄTTÄÄ NIIN
TOINEN OTTAA

Loppujen lopuksi Katjan ei tarvinnut odottaa kauankaan, sillä Kati Räisänen-Sonderman (hallituksen varapuheenjohtaja, josta piti kevään kuluessa tulla puheenjohtaja) jätti paikkansa maaliskuussa. Hänen hermonsa eivät kestäneet kanssakäymistä Ari Ranniston kanssa, jonka argumentit alkoivat olla hieman epäloogisia. Erimielisyyksiä Rannisto selvitteli muun muassa tyyliin: "Vittu kun sä oot niin tyhmä akka ettei sulle mikään mene kaaliin."

Puheenjohtaja Rannisto ja hänen lähimpänsä pitävät ilmeisesti erinäisiä muitakin naisia tyhminä, koska he ovat muun muassa halunneet antaa lähtöpässiit yleistoimistossa työskentelevälle naiselle. Sosiaalisihteeri lähtikin aivan vapaaehtoisesti.

Toimistosihteerin erottamista on perusteltu suurilla hallintokuluilla ja sillä, ettei yleistoimistossa riitä kaikille työntekijöille tekemistä. Yksi pitäisi siis erottaa ja palkata tilalle joku projektisihteerin tapainen, joka hoitaisi Tamyn kehitysmaaprojekteja. Toisin sanoen uusi työntekijä tekisi niitä töitä, jotka toimistos sihteeri nyt hoitaa muiden tehtävien ohella.

JOS ILTATUULI VIESTIN
VIEDÄ VOIS

Yksi ylitsepääsemätön ongelma Tamyssa näyttää olevan tiedottaminen. Kun edustajistossa otettiin esille se, että Aviisissa pitäisi kertoa, mitä Tamyssa oikein tapahtuu, katseet kääntyivät ensin kulttuuri- ja tiedotussihteeri Jukka Kulmalaan. Todettiin, ettei Kulmala ehdi hoitaa juuri muuta kuin YO-talon keskikerroksen toimintaa. Ari Rannisto ratkaisi pulman toteamalla, ettei Aviisiin kirjoittaminen muutenkaan kannata, asia ei kiinnosta riviopiskelijaa.

Vienot äänet kuitenkin vielä nousivat kuuluville edustajiston keskuudesta. Arveltiin, että asioista tietäminen saattaisi aktivoita riviopiskelijoita paremmin kuin täydellinen tietämättömyys. Tästä närkästyneenä Ari Rannisto vaakuutti: "No hyvä on sitten, tästä lähtien jokaisessa Aviisissa on päätöslista." Se Tamyn tiedottamisesta.

EI MITTAA JÄRKI EIKÄ
KÄRKI MÄÄRÄÄ

Aikoinaan ennen joulua muuten ainejärjestö- ja vaihtoehtoiset perustivat työryhmiä, joista yhden piti keskittyä Aviisiin ja tiedottamiseen. Työryhmä ei ole vielä tähän mennessä kokoontunut.

Tai mistäs tuota toisaalta tietää, työryhmään kuuluva projektisihteeri Järvinen on hyvinkin voinut kokoontua, mutta ainakaan minulle (myös ko. työryhmän jäsen) saakka tieto ei ole kiirinyt. Eikä ole muuten kiirinyt mistään muustakaan edustajistoryhmässä tapahtuneesta pariin kuukauteen.

Se huhu kuitenkin pitänee paikkansa, että ainejärjestöväen ja vaihtoehtoliikkeiden välinen yhteisymmärrys oli yhtä kestävää laatua kuin sopu hallituksessa. Ryhmät liisääntyvät jakaantumalla.

Yhteenvedona voidaan todeta: toimintaa ei ole liiemmin ollut havaittavissa, tieto tah-
too matkalla unohtua jonnekin, oman äänen kuuluviin saaminen on yllättävän hankalaa, so-
vussa pystyy olemaan korkeintaan itsensä kanssa. Nyt vain ra-
koilee oman minän sisäisenkin sopu, kun mielessä pyörii ky-
symys: jatkaako ajan tuhlaa-
mista kokouksiin ja tiedon-
murusten keräilyyn vai liit-
tyäkö Kati Räisänen-Sonder-
manin lanseeraamaan Me Luopu-
jat ry:hyn?

RK

NYT!

TESTAA SOVITKO KIRJASTOALALLE

- ympyröi oikea vaihtoehto

1. Mitä mieltä olet suorittamistasi kirjastotieteen luennoista? Yleensä ottaen ne ovat

- a) ihania tilaisuuksia
- b) hieman nukuttavia
- c) triviaaleja

2. Laitoksen opettajat ovat mielestäsi

- a) hyvin älykkäitä
- b) jos ei muuta niin söpöjä
- c) vähemmän älykkäitä

3. Kirjastonhoitajien koulutuksen pitäisi tapahtua (mielestäsi paras vaihtoehto)

- a) kirjekurssin muodossa
- b) kauppakoulussa
- c) mielisairaanhoidon oppilaitoksessa

4. Tarvitsevatko kirjastonhoitajat palkkaa?

- a) miksi ihmeessä - työhän antaa henkisiä virikkeitä yllin kyllin
- b) kyllä jonkun verran
- c) kyllä, runsaasti

5. Kirjastonhoitajien lakko olisi

- a) kommunistista anarkiaa
- b) epäilyttävää imagosi kannalta
- c) tervettä säpinää

6. Kirjastonhoitajan pitää ensisijaisesti huolehtia

- a) Henry Millerin teosten piilottamisesta
- b) kirjaston hiljaisuudesta
- c) alaistensa mielikuvituksen kehittamisestä

7. Atk-menetelmät kirjastoissa

- a) ovat kamalinta mitä tiedät
- b) tekevät puolestasi kaiken työn
- c) ovat tietokonepelien pelaamista varten

8. Kun näet meluavan nuorisojengin tulevan kirjastoon

- a) soitat poliisin
- b) suljet silmäsi ja pyörryt
- c) kuuntelet Motorheadia heidän seurakseen

9. Asiakas tulee kysymään Angelica-kirjoja

- sanot hänen erehtyvän ("ei sellaisia kirjoja ole")
- käsket hänen etsiä itse, sillä olet juuri lähdössä ruokatunnille
- yrität auttaa vaikka ei huvittaisikaan

10. Tapaat kirjastossa maanis-depressiivisen nuorukaisen lukemassa itsemurhatapoja käsittelevää kirjaa

- soitat hänen vanhemmilleen ja käsket heidän pistää pojan kotiarestiin
- julistat pojan lainauskieltoon
- kerrot hänelle, että kirjan tiedot ovat vanhentuneita

Näin lasket pisteesi :

(maksimi 50 pistettä)

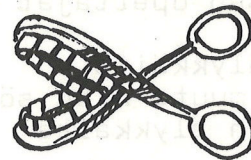
a-kohdat 5 pistettä
b-kohdat 3 pistettä
c-kohdat 1 piste

PISTEET 10 - 20:

Jos olet kirjastotieteen opiskelija sinun on paras lopettaa opiskelusi välittömästi, sillä olet täysin sopimaton kirjastoalalle. Olet aivan liian radikaali, holtiton ja rahanahne kirjastonhoitajan vastuulliseen tehtävään. Ehkä jokin luova ala saattaisi sopia sinulle.

PISTEET 20 - 35:

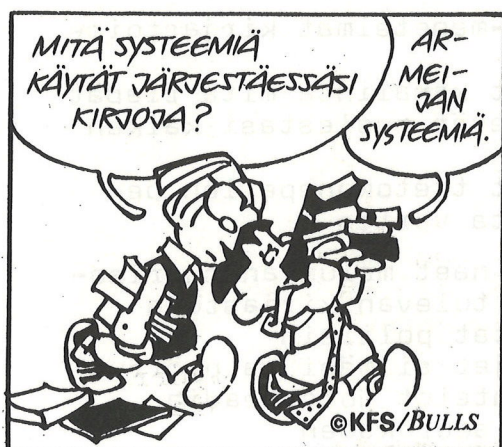
Sinussa on kyllä aineksia kirjastoapulaiseksi, mutta johtotehtäviä varten sinun on kehityttävä itsenäisemmäksi ja päättäväisemmäksi. Nykyisellään olet hieman keskinkertainen ja värittön ja päädyt todennäköisesti jonkun maalaiskunnan sivukirjaston vt. amanuenssiksi.

PISTEET 35 - 50:

Jos olet aikonut vaihtaa alaa, sinun on paras unohtaa se - olet ihanteellisen tarkka ja vakaa luonne kirjastonhoitajaksi. Kunnioitat perinteitä ja suhtaudut työhösi tarpeellisella vakavuudella. Ymmärrät ihanan työsi arvon ja sen tarjoamat luontaisedut etkä sorru maailmallisiin haihtuksiin. Tulet olemaan ammatikuntamme tukipylväs ja esikuva.

L. H.

?

Politiikan tutkimuksen laitoksen laitosneuvosto on huolestunut tavasta, jolla X:n yliopiston kirjasto hahmottaa roolinsa tiedeyhteisössä. Syyn tähän huolestumiseen on antanut kirjaston päätös sulkea aikakauslehtilukusalinsa puoleksi vuodeksi. Päätös osoittaa anteeksiantamaton välinpitämättömyyttä siitä, miten merkittävää ja keskeistä aineistoa aikakauslehdet tutkimustyölle ovat. Koska yliopistokirjasto ei ole itsetarkoitusta vaan tieteellisen tutkimus- ja opetustyön tukitoiminto, politiikan tutkimuksen laitoksen laitosneuvosto esittää yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan tiedekuntaneuvostolle, että se miettiisi, mitkä ovat ne velvoitteet, joita yhteiskuntatieteellisessä tutkimuksessa ja opetuksessa kirjastolla on ja ilmaisisi nämä velvoitteet kirjaston johtokunnalle.

Politiikan tutkimuksen laitoksen laitosneuvoston mielestä X:n yliopiston kirjaston tulisi hahmottaa paremmin roolinsa tieteellisenä kirjastona. Ei riitä, että hallitaan tietyt perusrutiinit - lisäksi kirjastolta vaaditaan eri tieteenalojen sisäistä tuntemusta. Tällöin olisi ymmärretty myös se, että yhteiskuntatieteilijöiden informaatiopalvelutarpeita eivät palvele esim. tietokonehaut samalla tavoin kuin ne palvelevat mm. lääketieteellistä tutkimusta. Sen sijaan aikakauslehdet, sen lisäksi että ne ovat yhteiskuntatieteellisen tutkimuksen keskeistä aineistoa, toimivat kirjallisuusarvostelujensa ja -esittelyjensä osalta myös uusimmasta tutkimuksesta tiedottavana informaatiopalvelukanavana.

Näin saa tieteellinen kirjasto isän kädestä armon vuonna 1984. Mitkä ovatkaan olleet syyt siihen, että suhteet asiakkaisiin ovat menneet tähän kuntoon?

Virikkeen haukuille antaneeseen aikakauslehtikokoelman sulkemiseen kirjasto itse oli täysin syytön. Se johtui korjaustoista, joiden alkamisesta kirjastolle kerrottiin vasta viime tipassa. Ajankohtaa (keskellä lukukautta) ei voinut enää siirtää, eikä myöskään pohtia varastoinnille vaihtoehtoisia ratkaisuja, varsinkin koska lisätöyvoimaa ei saatu lainkaan muuttotyöhön.

Tällainen perusteellinen pyyhkeiden anto heijastaa kuitenkin todennäköisesti myös syvempiä ongelmia kuin paikallista informaatiokatkoa käyttäjien ja kirjaston välillä. Tähän viittaavat kyseisessä kirjastossa myös muut todisteet - esim. maan suhteellisesti pienimpiin kuuluvat henkilöstöresurssit. Todellinen ongelma onkin ilmeisesti se, miten tiedeyhteisö hahmottaa kirjaston roolin tiedeyhteisössä. Kirjasto tuskin on pitänyt itseään itsetarkoituksena. Tutkijat sen sijaan useinkin tyytyisivät "avaimet käteen" -periaatteeseen, jos he ylipäätään katsovat tarvitsevansa kirjastoa tieteellisten konferenssien ja näkymättömän korkeakoulun rinnalle "kolmanneksi pyöräksi tiedonhankintarattaisiin".

Valitettava esimerkkimme tuskin on Suomessa kovin poikkeuksellinen. Kehysorganisaation tiedot kirjaston toiminnasta ja merkityksestä ovat usein liian pienet ja silloin syntyy huonoja päätöksiä, joita harvat huomaavat vastustaa ja vielä harvemmat käyvät kiinni olennaiseen.

JH

KYKKYJEN ETSIJÄ

LOPPUJAKSO!

R. Karki

TÄLLAISTA UUTISTA PHIL EI OSANNUT ODOTTAA: HÄN HÄMÄSTYY SUURESTI.

JÄ NIIN KANSLISTI KERTOO PHILILLE, KUINKA HÄNEN ISÄNSÄ PÄÄTTI HANKKIA OUTOKUMPU OY:N PALVELUKSEEN UUSIA TUTKIJAVOIMIA, JOTA YHTIÖ PELASTUISI. ISÄN JA TYTTÄREN VÄLILLÄ OLI Keskustelua...

J A T A A S
Y K S I T I E T O,
J O K A L E N -
N Ä T T Ä Ä
P H I L I N I S -
T U A L L E E N .
E T Ä K Y S E
O N P E L K Ä S T Ä
N O L O S T U M I -
S E S T Ä , J A S I -
T Ä O N O I K E I N
F B I : N V O I M I N
S E L V I T E T T Y !

LOPPU.

TAMPEREEN VASTAUS UUSMODERNISTEILLE: MUSTA MAKKARA

Puheet kirjastotieteilijöiden jälkeenjääneisyydestä voidaan haudata entistäkin syvemmmälle. Pari kirjasto-opiskeelijaa on nimittäin osallisena näyttävässä ja nyanssitajuisessa Tampere-synkkycombossa nimeltä Musta Makkara. Mannermaisemman sävyin musiikkitunnelmiaan maalailevat Johnny Tapola, Nasty Tapola, Andy Tapola ja Dee Dee Tapola (taiteilijanimiäkö?). Bändin lavabravuuri on kotimainen versio Joy Division-klassikosta "A Means to

an end", jonka kertosakeen "myyn mustaa makkaraa!" ahdistus kerran toisensa jälkeen mykistää kuulijat. Luonnollisten Joy Divisionin ja Bauhausin ohella ryhmän selvimmät esikuvat ovat hirvittävä Birthday Party ja -aivan oikein- The Cramps!

Asiasana toivottaa pojille pitkää ja menestyksestä levytysuraa tämän vaativan, elämämme kirjon synkemmän pään kuvailun parissa. Dare!

P.M.

